Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 36 (820) * joi 7 septembrie 1961 * 8 pagini 30 bani

Vizita delegației de partid și guvernamentale a R. P. Romîne în R. P. Ungară

Vizita la Combinatul metalurgic din Sztálinváros

La invitația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar și a Guvernului Revoluționar Muncitoresc Țărănesc Ungar, la 1 septembrie a sosit la Budapesta, într-o vizită de prietenie, delegația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Guvernului Republicii Populare Romîne, condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., președinte al Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne.

Sîmbătă, 2 septembrie, la sediul C.C. al P.M.S.U. într-o atmosferă prietenească au avut loc convorbirile delegațiilor Partidului Muncitoresc Romîn și Partidului Muncitoresc Socialist Ungar. În după amiaza aceleiași zile, delegația țării noastre a vizitat orașul Sztálinváros și Combinatul metalurgic din acest oraș. Delegația de partid și guvernamentală a R. P. Romîne a vizitat apoi Uzina de aluminiu din Inota.

Vizita la uzina de aluminiu de la Inota a prilejuit o nouă manifestare a dragostei frățești cu care oamenii muncii din R. P. Ungară i-au întîmpinat pe solii poporului romîn.

Luni dimineața, în clădirea Parlamentului au început convorbirile dintre delegațiile guvernamentale ale Republicii Populare Romîne și Republicii Populare Ungare.

După-amiaza zilei de luni, delegația de partid și guvernamentală a R. P. Romîne, condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, și-a rezervat-o vizitării cîtorva puncte de interes deosebit ale Budapestei.

Delegația țării noastre a vizitat platforma de pe muntele Gellérthegy, unde se află Monumentul Libertății ridicat în amintirea eroilor sovietici, „Cetatea pescarilor", vechi monument al Capitalei, insula Margareta, locul preferat de odihnă și plimbare al budapestanilor.

Pretutindeni delegația de partid și guvernamentală a țării noastre, condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost întîmpinată cu multă căldură, cu manifestări de prietenie și solidaritate a poporului ungar cu poporul Republicii Populare Romîne.

IN PREAJMA NOULUI AN ŞCOLAR

1. Harnicii constructori dau zor. Peste cîteva zile frumoasa școală din cartierul Giulești se va îmbrăca de sărbătoare și își va primi școlarii. Micii locatari ai noilor blocuri din Giulești vor începe prima zi de școală într-o clădire nouă și impunătoare.

2. Și pentru ca ziua cînd toți copiii vor lua loc în bănci, să fie cît mai frumoasă, pionierii Școlii de 7 ani nr. 4 din Capitală, pregătesc de pe acum atmosfera sărbătorească de la 15 septembrie

3. Nu-i lucru ușor să te înscrii în clasa I-a... Georgeta Dinu a venit la școală cu sora ei mai mare, Virginica, din clasa a IV-a. Oricum, ea știe mai bine rostul. E doar în clasa a IV-a!...

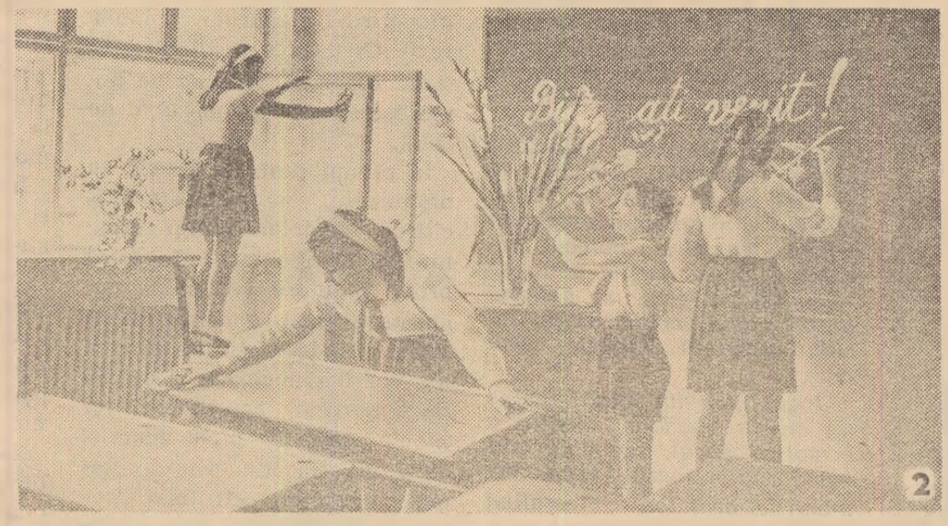
4. Magazinul copiilor din Capitală cunoaște în aceste zile vizitatori și o forfotă neobișnuită: cumpărătorii-școlari. Rechizite, ghiozdane și mai ales uniforme. Sînt probleme serioase? Fără îndoială că da...

1

3

2

4

ŞTIRI

Nespus de bucuroși sînt pionierii din comuna Vîlcele, raionul Drăgănești Olt. După o vacanță pe care și-au petrecut-o minunat, organizînd excursii, vizite, întreceri sportive etc. ei vor începe anul școlar într-o nouă și luminoasă școală. Școala nouă, construită în comuna lor, poartă numele de „Răscoala din 1907".

★

Dorința fierbinte a locuitorilor din Belcini, raionul Segarcea, a fost zilele acestea îndeplinită: comuna lor a fost electrificată. Totodată s-a tras curent electric și în școală. Acum, elevii vor învăța la lumina vie a lămpii lui Ilici.

★

Pionierii și școlarii clasei a 7-a de la Școala de 7 ani din comuna Nocrich, regiunea Brașov pregătesc pentru elevii clasei I-a care vor păși pentru prima dată pragul școlii o frumoasă surpriză. Pe lîngă buchetele de flori cu care vor fi întîmpinați micii școlari, pionierii au pregătit pentru aceștia și un spectacol foarte frumos.

★

Pionierii Școlii de 7 ani nr. 1 Botoșani, regiunea Suceava, au pregătit în vacanța de vară multe daruri pe care le vor da școlii, acum la început de an. Printre altele ei au alcătuit un pietrar cu materialele adunate în drumețiile organizate și un ierbar cu flora regiunii lor. Și aceste materiale didactice le vor fi de folos în timpul anului.

Din viața pionierească

ACTIVUL PIONIERESC

În numărul trecut am discutat, dragi cititori, despre sarcinile activului pionieresc în ceea ce privește pregătirea începerii noului an școlar. Astăzi, vă propun să stăm de vorbă despre ce aveți de făcut în primele zile de școală.

Prima notă, o notă bună...

...acesta trebuie să fie un țel al tuturor! Cu alte cuvinte, este necesar ca pionierii și școlarii să se străduiască să învețe bine, încă din prima zi de școală! Cele dintîi note din primul trimestru să fie de la bun început note bune, dovedind rîvna voastră. Mai sînt însă unii elevi care socotesc trimestrul I drept un fel de „trimestru de acomodare", în care te „deprinzi" cu munca de învățătură, cu noile obiecte de studiu, rămînînd ca de învățat să te apuci serios în... trimestrul II! Aceasta e o părere greșită, în spatele căreia se ascunde indisciplina, lenea, neseriozitatea. Proverbul „Cine se scoală de dimineață departe ajunge", se potrivește de minune cu ceea ce aveți de făcut acum, la început de an școlar. Este necesar ca activul pionieresc să ia, de la bun început, măsuri împotriva oricărei delăsări la învățătură, oricărei manifestări de indisciplină. Adunările pionierești, programele de brigadă artistică și discuțiile despre probleme ca: folosirea timpului, importanța noilor obiecte de studiu din clasa respectivă, atenția la ore — sînt poate mai potrivite decît oricînd, acum, la începutul anului școlar. Aceasta e o sarcină foarte importantă și foarte frumoasă pentru activul pionieresc. Desigur, fiecare grupă, detașament, unitate vor întrebuința o anumită formă, o anumită metodă, principalul este ca, în continut, atenția să fie îndreptată spre aceste aspecte. Vă rog chiar să-mi scrieți, pe adresa redacției, cum ați procedat. Voi fi bucuros să le împărtășesc cititorilor, prin paginile gazetei, experiența voastră.

Școala să arate întotdeauna ca nouă

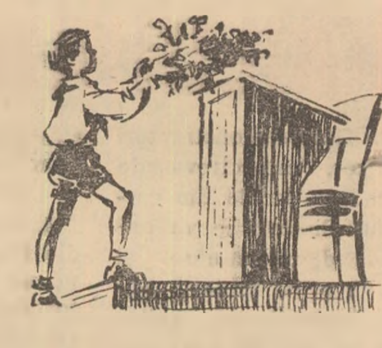
Anul acesta mulți dintre voi veți învăța în școli noi, care nu de mult mai erau încă proiecte pe planșetele arhitecților. Celelalte școli au fost, ca de obicei în timpul verii, reamenajate, pregătite frumos. S-a primit și mult mobilier nou, materiale didactice valoroase. Este o veche tradiție a pionierilor aceea de a îngriji și păstra cum se cuvine bunul obștesc. Începînd cu grija de a nu zgîria pereții ori de a nu păta băncile și terminînd cu împodobirea claselor cu ghivece de flori, perdeluțe, pionierii și școlarii trebuie să arate că își iubesc școala, că se străduiesc să păstreze cum se cuvine acest neprețuit dar al partidului. Școala să arate întotdeauna ca nouă — aceasta este o însemnată sarcină pionierească de îndeplinirea căreia activul trebuie să se ocupe îndeaproape.

Pregătirea alegerilor pionierești

Alegerea noilor active pionierești este un eveniment de mare importanță pentru fiecare grupă, detașament, unitate de pionieri. Ele se desfășoară la începutul fiecărui an școlar și pregătirea lor începe din primele zile de curs. Am fost de curînd într-o unitate de pionieri și, deși școala încă n-a început, pe membrii colectivului de conducere al unității i-am găsit „la lucru". Împreună cu tovarășul instructor superior stabileau ceea ce urmează să facă în perioada pregătirii alegerilor pionierești. Cred că s-au gîndit bine și de aceea aș vrea să vă povestesc și vouă ce am aflat de la ei.

În primul rînd, au hotărît să organizeze, pe detașamente, citirea Regulamentului organizației de pionieri. Cu acest prilej, pionierii vor putea cunoaște și mai temeinic drepturile și îndatoririle pe care le au, vor fi și mai bine pregătiți de a aprecia activitatea lor pionierească de pînă acum și de a face, în adunările de alegeri, propuneri cît mai potrivite de pionieri care să fie aleși președinți de grupă, detașament, unitate. De asemenea, se va organiza însușirea temeinică de către pionieri a chemării și angajamentului solemn al pionierului. În acest scop vor avea loc discuții despre cum își îndeplinește pionierul angajamentul solemn, ce înseamnă să fii gata întotdeauna la luptă pentru cauza partidului nostru, cum trebuie ei să se pregătească pentru a deveni mai tîrziu buni muncitori. Pornind de la textul chemării și angajamentului solemn, folosind exemple din lupta neînfricată a comuniștilor și utecistilor pentru cauza clasei muncitoare, povestind despre lupta eroică a oamenilor muncii care, sub conducerea partidului, desăvîrșesc cu succes construcția socialismului, pionierii vor înțelege și mai bine sensul adînc al angajamentului pe care l-au depus în ziua primirii cravatei roșii, sensul înălțător al chemării la care răspund cu emoție atunci cînd detașamentul e adunat în careu.

Mi s-a spus — în unitatea despre care vă vorbesc — că în perioada pregătirii alegerilor pionierești clasele vor răsuna de melodii încîntătoare! Activul va organiza învățarea de către pionieri a noi cîntece și poezii dedicate patriei socialiste, partidului nostru. Tot astfel, se vor amenaja mici expoziții cu lucrări realizate

de pionierii participanți la concursurile tradiționale ale organizației de pionieri, vor fi alcătuite albume care să înfățișeze activitatea obștească, cultural-artistică și sportivă din unitate, panouri cu fotografii ale pionierilor fruntași la învățătură și în activitatea pionierească.

Îndată ce se va stabili locul și data ținerii adunărilor de alegeri la grupe, detașamente și unitate, activul pionieresc trebuie să ia măsuri ca aceste date să fie afișate la loc vizibil, pe coridoare, în clase, la panouri, la gazetele de perete etc.

În numărul viitor, dragi cititori, vom continua să discutăm și despre alte aspecte ale pregătirii și desfășurării alegerilor pionierești.

VICTOR HULUBAȘ
Instructor de pionieri

VIN LA ȘCOALĂ pionierii

Printre ramuri de arin,
Vîntul șuieră din buze,
Trece sabia prin frunze
Și le scutură hain.

Corturile, demontate,
Au plecat de la izvoare.
Pîn-la vara viitoare
Vor rămîne-mpachetate.

Iar din codrii deși de fagi,
Freamătul, trezit cu zorii,
S-a mutat în curtea școlii
Într-o pajiște de maci.

Cel mai scump al toamnei dar,
Îl aduse lîngă ei
Sunetul de clopoțel
La-nceput de an școlar.

Toți sînt plini de nerăbdare.
Iată adunată-n roată
Geografia țării toată,
Rîuri, șesuri, munți și mare.

S-au întors din drumeție.
Și acum, pe întrecute,
Despre locuri cunoscute,
Povestesc cu bucurie.

S-a sfîrșit vacanța mare,
A sunat sfîrșitul verii,
Vin la școală pionierii
De la munte de la mare.

M. LASTUN

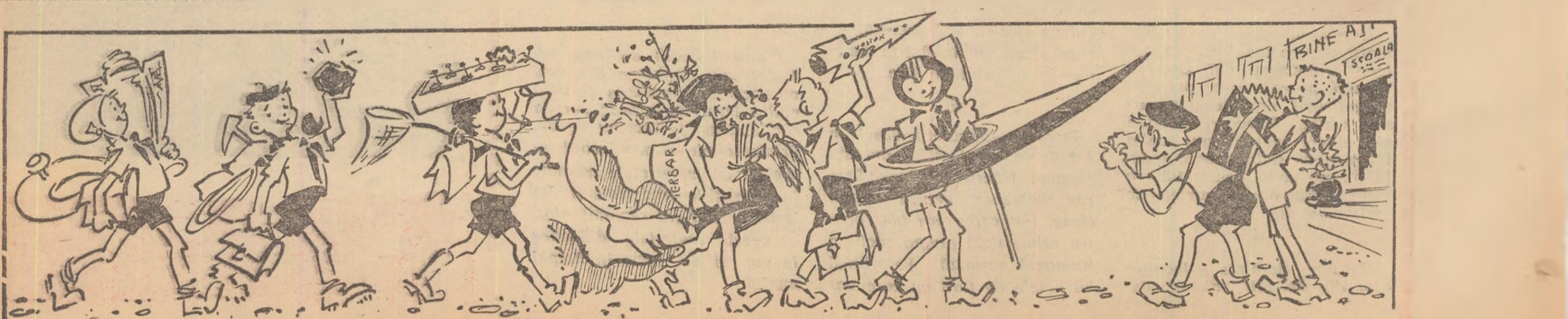

Joc

Fii atent!

La joc participă două grupe care se așează față în față. Fiecare grupă primește numele unui oraș, de exemplu: București, Craiova. Cînd conducătorul jocului, care se află între cele două grupe, rostește repede: „București", pionierii grupei respective trebuie să se aplece ușor înainte. Dacă cineva din grupa adversă nu a fost atent și s-a aplecat, părăsește jocul. La fel părăsesc jocul și cei care se apleacă atunci cînd conducătorul jocului pronunță numele altui oraș.

Jocul continuă pînă rămîne un singur jucător. Pentru a complica jocul, conducătorul poate spune foarte repede denumirile orașelor, intercalînd brusc cuvinte care încep cu o silabă asemănătoare. De pildă, în loc de București, spune Buzău. Cei care se apleacă, ies din joc.

La peștera vînturilor

În seara cînd a venit la noi unchiul Mitrache de la Brașov, am stat mult de vorbă despre șamotă. Fratele mamei este calitor la o fabrică mare. În cuptorul său se încălzesc, pînă devin albe și moi, piesele de oțel dur pentru mașini. Oțelul, deci, mi-am zis eu, atunci, este mai moale decît șamota. Și mi-am propus să studiez acest material la cercul nostru de la Casa pionierilor...

...Am pornit la drum. Eram un grup de 45 „exploratori" ai unor ținuturi „necunoscute și îndepărtate", în căutarea rocilor de argilă din care se toarnă șamota.

Calea ferată a rămas mult în urmă. Mergeam pe sub mantia codrilor de brazi. Tovarășul Ladislau Husti, directorul Casei pionierilor din Oradea, conducătorul „expediției" ne însoțea.

Am ajuns la primul popas. În fața noastră se contura, masivă și impunătoare „Stînca lupului". De fapt nu-i spune așa. Ca exploratori veritabili trebuia însă să-i dăm un nume. Mai jos de stîncă am descoperit și o poieniță. I-am spus „Poienița pionierilor". În această poieniță ne-am instalat bucătăria. La pregătirea mîncărurilor s-au dovedit foarte pricepute colegele noastre Ecaterina Moscovici și Iolanda Toth.

Patru corturi pe dreapta, patru pe stînga, un platou pentru foc și pentru adunare au dat pădurii un aspect vesel. Primul foc de tabără. Niciodată n-am să uit tabloul primului foc de tabără... Am spus ghicitori, am cîntat, am dansat. Ziua următoare am descoperit ceea ce fusese... descoperit de mult: „Peștera vînturilor". Avea, peste izvorașul ei zglobiu, podețe de lemn. Deci, nu eram primii pe aici. Mai sus însă, unde urcau niște fire lungi de oțel, ne-am oprit ca vrăjiți. Din adîncurile pămîntului veneau zvonuri ciudate. „Ce să fie?" ne întrebam... Costea, gornistul și Ecaterina, cea cu cozile ca mănunchiul de grîu, au înaintat pînă la marginea luminișului și au privit. Ne-am dumirit și noi. Eram la gura minei. Zvonurile cele ciudate veneau din mină. Brigadierul miner, trecut în jurnalul de călătorie al colegei noastre, Iolanda Toth, pe numele său Ion Roșianu, ne aștepta.

— Mina de argilă, a început el să ne explice, este formată din galerii orizontale, ce se răsfiră departe, departe sub cușma de piatră a muntelui. Argila mai întîi se pușcă cu dinamită și apoi este scoasă cu vagoneții la gura minei, de unde este transportată spre fabrică.

Am vizitat apoi mina. La ieșire am văzut niște cabluri de oțel ce treceau peste vale și deal. Vagoneții cu argilă mergeau legănați pe aceste cabluri, pînă la stația de cale ferată. De acolo trenul îi căra la fabrica de la Aștileu, unde argila se prefăcea în șamotă.

...Peste două zile ne-am ridicat corturile. „Expediția" se încheiase cu succes. Petrecusem în mijlocul pădurii lîngă apele limpezi ale Crișului, zile din basmul minunatei copilării. Cînd am venit i-am scris unchiului la Brașov: „Pentru noi, șamota nu mai e un secret".

M. DORIN

Îți mulțumim, partid iubit

Noi, cei peste 2.000 de pionieri și școlari din cinci regiuni ale țării, veniți să ne petrecem o parte din vacanță în cea de a patra serie a taberei de la Năvodari, dorim să transmitem pe această cale mulțumirile noastre fierbinți partidului și guvernului pentru condițiile minunate din tabără.

Avem aici, în tabără, tot ceea ce ne trebuie și tot ceea ce ne dorește inima pentru a putea petrece o vacanță de neuitat. Hrană foarte bună, lenjerie de pat foarte curată, o bibliotecă cu peste 9.000 de volume, un club în care ne petrecem după amiezile, un teatru în aer liber, terenuri de sport etc. Organizăm excursii pe litoral, ne bucurăm de soarele și apa mării, de jocurile pionierești. Partidul a făcut totul ca noi să ne simțim bine, astfel ca după o vacanță plăcută să avem noi forțe pentru anul școlar ce va începe peste cîteva zile.

In filele jurnalelor noastre de detașament am scris despre serbările și manifestările noastre în care ne-am exprimat bucuria și fericirea noastră de a trăi o viață pe care au visat-o și pentru care au luptat părinții noștri, recunoștința noastră pentru părintele drag, partidul.

Cei 2.005 pionieri și școlari din tabăra de la Năvodari-Constanța

Dragă redacție,

O parte din vacanța de vară de anul acesta mi-am petrecut-o împreună cu mulți alți pionieri în tabăra de la Băile Herculane. Nu am cuvinte să-ți spun cît de bine m-am simțit aici, ce condiții minunate de odihnă am avut în tabără. Pentru toate acestea, pentru traiul fericit al nostru, al tuturor copiilor, eu, fiica țăranilor colectiviști Pascu, din Jamul Mare, mulțumesc partidului, mulțumesc guvernului republicii noastre dragi.

PASCU HORTENSIA
com. Jamul Mare, raionul Deta, regiunea Banat

A fost minunat!

Să înveți, să ai de toate, să te odihnești la munte, la mare... O copilărie fericită. Aceasta era un vis pentru părinții noștri cînd erau de vîrsta noastră. Pentru mine, pentru zecile și sutele de mii de copii din patria noastră a devenit realitate. Tata, strungar la Grivița Roșie, e fericit că avem o astfel de copilărie.

Am venit de curînd din tabăra pionierească de la Borsec. A fost minunat. De aceea din partea mea, a tuturor copiilor care au fost în tabără, din partea părinților noștri, mulțumesc din inimă partidului nostru drag.

Salut voios de pionier!

GEORGESCU GEORGETA
cl. a VI-a D
Școala de 7 ani nr. 171
București

Mihail Sadoveanu în mijlocul unui grup de pionieri excursioniști din comuna Panaci.

În drumeție prin țară

Panaci - Broșteni - Poiana Teiului - Humulești - Tg. Neamț-Bicaz-Lacul Roșu – cu întoarcere prin Piatra Neamț-Roman-Fălticeni-Botoșani-Bucecea - Suceava-Cîmpulung-Vatra Dornei, a fost itinerariul celei mai frumoase excursii organizată de pionierii școlii de 7 ani din Panaci, regiunea Suceava.

În drum au poposit la Poiana Teiului, pe valea Bistriței, punct unde Bistrița își lărgește albia în lacul de acumulare. În fermecătorul ținut al Neamțului au vizitat Humuleștii, casa lui Creangă, locul neuitatelor „Amintiri din copilărie".

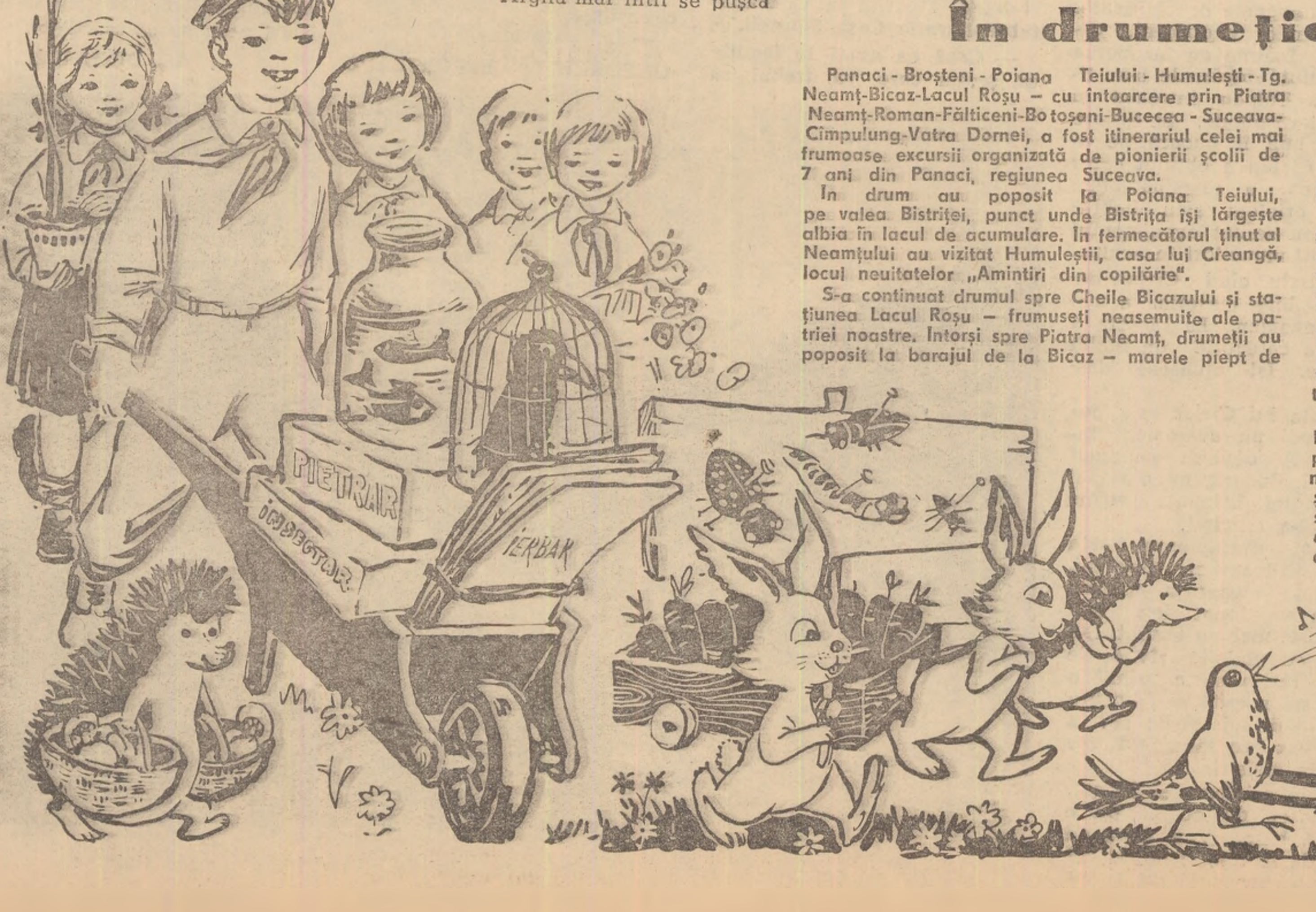
S-a continuat drumul spre Cheile Bicazului și stațiunea Lacul Roșu – frumuseți neasemuite ale patriei noastre. Întorși spre Piatra Neamț, drumeții au poposit la barajul de la Bicaz – marele piept de beton ce zăgăzuiește Bistrița. N-a fost omisă din programul excursiei plimbarea cu barca pe Lacul Roșu și cu vaporul pe lacul artificial de la Bicaz. S-a vizitat apoi marea construcție a socialismului, hidrocentrala Vladimir Ilici Lenin. La Piatra Neamț, unul din obiectivele vizitate a fost fabrica de celuloză și hîrtie „Reconstrucția".

Continuîndu-și drumul spre Roman-Fălticeni-Botoșani, pionierii au cunoscut munca plină de avînt a muncitorilor de la Laminorul de țevi de la Roman, filatura de in și cînepă Fălticeni, uzinele textile Moldova și fabrica de confecții Botoșani.

Bucecea. Cu toții auzeau vorbindu-se despre uriașa fabrică de zahăr „Siretul", utilată cu cele mai perfecționate mașini. Pionierii s-au bucurat foarte mult cînd au văzut că li s-a oferit posibilitatea s-o cunoască.

De neuitat însă va rămîne în amintirea pionierilor întîlnirea emoționantă cu prietenul drag al copiilor, cu maestrul Sadoveanu. Ei s-au întîlnit cu marele scriitor, au stat de vorbă cu el despre școală, despre activitatea lor pionierească. Drept stimă și recunoștință adusă maestrului Mihail Sadoveanu, pionierii au prezentat un frumos program artistic, apoi s-au fotografiat împreună.

IOAN C. POPESCU

Anuța îngrijitoarea de viței

Colectivistul Secreni Iosif, îngrijitor la viţeii gospodăriei agricole colective „Drapelul roşu" din Cenei, regiunea Banat, nu s-a arătat a fi încîntat cînd a auzit despre dorința fetii lui:

— Ba eu nu vreau să te faci şi tu îngrijitoare, i-a zis el Anuşei. Frate-t-o, mai treacă, meargă. Ioşca-i băiat. Dar tu? În colectivă sînt destule alte munci. Alege-ţi altă meserie.

Anuşa, fetişcana aceea blondă, cu parul cîrlionțat şi cu ochii albaştri, limpezi ca o apă de munte, i-a răspuns că totuşi asta-i meseria care-i place cel mai mult. Bătrînul nu s-a lăsat convins dar n-a fost chip să-i schimbe părerea Anuşei. Ea ţinea sus şi tare să intre la sectorul zootehnic al gospodăriei. Şi nici una, nici alta, chiar la viţei. De fapt prinsese drag de micile animale, în timpul cînd venea să le aducă de mîncare. Intra în ţarcurile lor, vorbea cu ei, îi mîngîia. A fost atentă cum Ioşca, fratele ei, le poartă de grijă. Şi aşa s-a aprins în inima ei dorința de a deveni îngrijitoare. Un temei prea serios, să n-o lase, n-avea nici bătrînul Secreni. Îşi dădea şi el seama. Dar...

Colectivistul Secreni Iosif, i-a zis să n-o mai prindă pe la el, pe la grajduri. Anuşa nu s-a lăsat. Venea pe ascuns. Ioşca ştia. Într-o zi, însă, tatăl ei a zărit-o în boxele viţeilor vorbindu-le ca o mamă şi mîngîindu-le boturile umede. S-a răstit la ea. Chiar în clipa aceea, l-a zărit pe inginerul zootehnist Marin Boin, care stătea locului şi privea scena. S-a ruşinat atunci omul.

— Ţine morţiş s-o iau cu mine la viţei, se tingui el. Ce spui, tovarăşe inginer? Sfătuie-mă ce să fac?

— S-o laşi să-şi împlinească dorința. Din Anuşa va ieşi cea mai bună îngrijitoare.

A trecut un an de zile. Fetişcana aceasta mititică şi zglobie a deprins repede toate îndeletnicirile de îngrijire, adăpostire şi hrănire a micilor animale. A devenit cea mai bună îngrijitoare. Inginerul Boin a avut dreptate. Bătrînul Secreni îi mulţumeşte pentru sfat. E firesc cînd are numai bucurii de pe urma Anuşei. Viţeii îngrijiţi de Anuşa ajung la vîrsta de 6 luni, la o greutate de 300—350 kg. Sporul zilnic de greutate e de 600—700 grame. Toate aceste cifre sînt recorduri la G.A.C. din Cenei. Ele sînt cucerite de Anuşa. Este şi mai interesant de menționat aci că Anuşa citeşte cu atenţie cărţi de specialitate şi ea este aceea care aplică cea dintîi noile metode de îngrijire şi creştere a viţeilor. Iar oameni mai vîrstnici, ca Jivanov Petru şi cu soţia, ba chiar şi tatăl ei, încep să-i folosească metodele.

VASILE CABULEA

O vizită...

Prieteni buni, cei doi pionieri se aflau şi acum tot împreună, unul lîngă altul.

— Ce zici, se însufleţi cel mai mărunţel mîngîind cu palma faţa sclipitoare a bolovanului de marmură pe care-l avea în faţa ochilor. Zăpadă, nu alta!

— Dar marmura de alături, asta roşie!... Şi cea neagră, de colo! Frumoasă marmură avem!...

— ...Ei, şi acum, după ce aţi văzut rampa unde se descarcă marmura adusă din munţi, din cariere, se auzi glasul meşterului care însoţea grupul de pionieri şi şcolari ce vizitau fabrica, să-i urmărim mai departe drumul...

Ghiţă Mircea, Avram Onc şi toţi ceilalţi elevi, se uitau uimiţi cum ghearele unei macarale înhăţau blocurile de marmură în greutate de cîteva tone şi le săltau cu uşurinţă în vagonetele aşezate pe şine. Cîteva minute, şi bucata de marmură cît stînca o şi vedeau în faţa unor fierăstraie care o tăiau în felii, aşa cum taie gaterul buşteanul în scînduri netede, egale.

— Grozavă maşină! spuse admirativ Ghiţă.

— Dar asta, ce-i? se interesă Avram, oprindu-se lîngă un muncitor mustăcios care ţinea în palme o maşină ciudată: un fel de pikhamer în vîrful căruia se rotea un disc ca de piatră, mai tare însă ca marmura.

— Dacă-mi răspunzi la o întrebare, îţi spun, glumi muncitorul mustăcios. Marmura asta pe care-o lucrez eu e roşie, nu? Cine o fi... vopsit-o aşa?

— Oxidul de fier! Diferiţi oxizi care colorează roca, i-au dat marmurei o culoare sau alta.

— Bravo, flăcăule, să ştii că poţi să te faci şlefuitor, să modelezi marmura. Aceasta-i maşina de şlefuit — pune mîna pe ea!...

Avram n-ar putea să spună acum că numai discuţia de atunci l-a făcut să-şi aleagă meseria de şlefuitor în marmură, dar pe aceasta şi-a ales-o şi-i place foarte mult. Iar Ghiţă, fiindu-i prieten bun, l-a urmat — şi el este un bun modelator în marmură. De vreţi să-i cunoaşteţi pe cei doi prieteni, nu-i greu de loc: îi aflaţi printre cei mai proaspeţi absolvenţi ai şcolii profesionale de pe lîngă întreprinderea de extracţie şi prelucrare a marmurei din Simeria. Amîndoi, utemişti harnici, muncesc cu însufleţire ca multe din noile construcţii ce se înalţă pretutindeni în patria noastră să poarte şi strălucirea marmurei modelate de mîinile lor.

AL. DINU IFRIM

Am să îngrijesc mulţi ca tine!

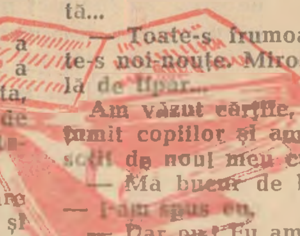

Ilida Alexandrina din satul Gemeni, raionul Calafat s-a împrietenit cu viţelul „Lunilă". Zîmbetul ei pare să spună: cînd voi deveni colectivistă am să îngrijesc de mulţi ca tine, măi băitalule!

BUCURIA

Cîţiva elevi, veseli şi gălăgioşi ieşeau din curtea şcolii. Tocmai primiseră manualele noi ce se împart gratuit tuturor elevilor din clasele I—VII. Un om s-a oprit din drumul său privind o clipă şi apoi s-a îndreptat către ei:

— Îmi daţi voie să văd şi eu cărţile voastre?

A luat cu grijă o carte, a răsfoit-o atent, a închis-o, a răsucit-o pe o parte şi pe alta, a privit-o ca pe un obiect de artă şi a rămas gînditor netezindu-i coperta.

Desigur, mi-am zis eu — are şi dînsul un copil la şcoală, şi este nerăbdător să-i vadă înainte cărţile.

— Îţi plac? l-am întrebat.

M-a privit zîmbind.

— Dumitale nu-ţi plac? şi îmi întinde o geografie prinsă în coperţi de vinilin: poftim. E cu adevărat o carte după care se învaţă cu plăcere — hîrtie bună, planşe, fotografii şi hărţi. Tipărită la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.

— Cred că aveţi în familie un şcolar care va trebui să primească manualele, altfel nu v-ar interesa aşa mult.

— Sînt mulţi şcolari care se bucură de ele — şi-mi arătă grupul de elevi ce se strînseseră pe lîngă noi şi care se întreceau să ne arate şi alte cărţi.

— Iată, aceasta e cartonată...

— Toate-s frumoase şi toate-s noi-nouţe. Miros a cerneală de tipar...

Am văzut cărţile, le-am mulţumit copiilor şi am plecat însoţit de noul meu cunoscut.

— Mă bucur de bucuria lor — i-am spus eu.

— Dar eu! Eu am motive să mă bucur mai mult decît dumneavoastră. Sînt tipograf şi lucrez la Casa Scînteii. La planșe. Am lucrat la aceste manuale. Şi... după cum vedeţi, şi munca mea a contribuit la bucuria lor... şi a dumneavoastră. Dar nici nu ne cunoaştem încă... Îmi daţi voie? Mă numesc Buburuz Constantin...

I-am strîns mîna încîntat de cunoştinţă.

— Îmi pare bine,

GHEORGHIŢĂ - REPORTERUL

DOI PRIETENI

Şi-a oprit statura voinică în apropierea laminoarelor. Urmărea uimit cu ochii măriţi rostogolirea barelor incandescente, încleştarea maşinilor, ţevile prăvălindu-se clinchetind metalic pe trenul de role.

Primul care s-a apropiat de el a fost comunistul Tălpău Vasile.

— Apăi că aici îi taman ca-n basmele cu balauri şi feţi frumoşi, spuse sfios tînărul care vedea pentru prima oară asemenea minunăţie. Tălpău îi zîmbi:

— Ai să înveţi şi mătăluţă lupta cu „balaurii" ce-i vezi, dac-ăi veni aci, la fabrica de ţevi din Roman.

— De venit sînt venit, numai că am uitat la cine, cînd am văzut atîta grozăvie.

Duca Cîrjan, nimerise bine. Vasile Tălpău avea să-i fie dascăl în calificarea lui. Amîndoi erau firi deschise şi, pe nesimţite, s-au apropiat sufleteşte unul de altul. Cîrjan i-a spus că-i plac maşinile şi că ar vrea să le cunoască „chichiţele". La început se apropia de ele cu un fel de teamă. Dar Tălpău îl ţinea mereu pe lîngă el.

Zilele treceau şi Cîrjan îşi schimbase înfăţişarea, mişcările. Călca mai sigur pe lîngă maşini. Învăţase la cursurile de calificare şi ajutat de meşterul său a deprins să mînuiască butoanele prin care se dirijau automat uriaşii de oţel. Muncind împreună zi de zi, fiind amîndoi tineri, curînd s-au împrietenit. După o vreme au urmat examenele de calificare. Erau amîndoi emoţionaţi. Cîteva zile înainte de începerea examenului pregătirile s-au ţinut lanţ. Tălpău întreabă şi Cîrjan îi răspunde. Şi fiecare răspuns bun îi bucura pe amîndoi. Cîrjan a obţinut categorie bună, a răspuns bine. Cei doi prieteni s-au îmbrăţişat şi au serbat evenimentul cu ceilalţi muncitori în echipă.

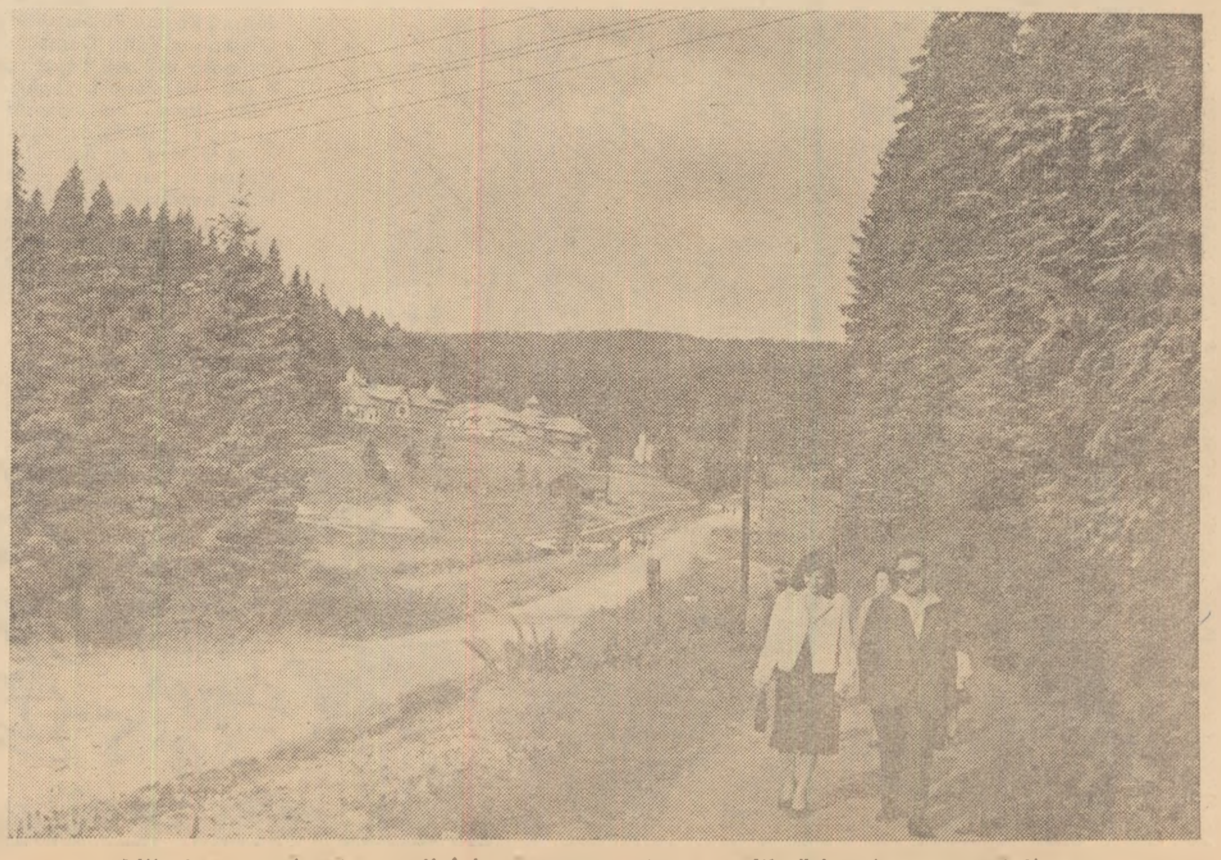
Mai tîrziu, cînd Cîrjan deprinsese bine meseria, a mai dat un examen. La acesta a obţinut o categorie de înaltă calificare. Îşi ajunsese dascălul.

În viaţa lui Cîrjan s-a petrecut apoi un eveniment însemnat. A devenit candidat de partid. Bucuria lui n-a mai avut margini. Tălpău i-a strîns mîna şi l-a felicitat.

— Apoi evenimentul asta trebuie săl serbez, prieteni, toată viaţa mea prin muncă.

Cîrjan emoţionat n-a mai putut rosti nici un cuvînt. S-a apucat cu îndoită rîvnă de muncă. Într-o zi a primit o nouă veste menită să-i bucure pe tovarăşii lui şi pe el: a fost propus să meargă într-o şcoală de maiştri.

— Du-te prietene şi învaţă, i-au spus cei din echipă, du-te şi învaţă bine. Vom avea de învăţat de la tine şi noi şi cei tineri care vor veni aci la laminoarele noastre.

Mii de oameni ai muncii îşi petrec concediul de odihnă în pitoreasca staţiune „Stîna din Vale"

17 ani de la eliberarea Bulgariei

Echipa de dansuri a pionierilor de la Școala „Hristo Botev"-Varna.

Vești din R. P. Bulgară

În cursul anului școlar 1961-62 vor învăța 1.470.000 de persoane — aproape cu o jumătate de milion mai mult decît în anul 1944.

*

În tabăra internațională de pionieri din Varna, au fost invitați în anul acesta copii din 30 de țări. La rîndul lor, pionierii bulgari au fost invitați să-și petreacă o parte din vacanța de vară în unele din aceste țări.

★

Anul trecut, prin munca patriotică, la care au participat alături de oamenii muncii și pionierii, au fost împădurite peste 10.000 ha, s-au înălțat 73 de școli, 35 de cluburi și biblioteci și în 213 localități au fost amenajate parcuri și grădini.

O FAPTĂ PIONIEREASCĂ

O zi calmă, cu soare. Rîul curgea liniștit. Pe mal, lîngă un stufăriș, micul Șein, un băiețaș de vreo 4 ani și alți copii de-o vîrstă cu el rîdeau veseli și aruncau peștilor firimituri de pîine.

Pe lîngă ei trecu fluierind, cu undița în spate, un școlar avînd cravată roșie la gît. Glumi o clipă cu cei mici și-și văzu de drum. Deodată, auzi în urma lui un strigăt:

— Șein a căzut, se îneacă!...

Pionierul se întoarse în grabă la copii și pe suprafața apei nu zări decît niște cercuri mari, bolborosind. Înțelese — Șein! Nu mai stătu o clipă pe gînduri — își scoase fulgerător hainele de pe el și se aruncă în apa adîncă a rîului...

Cu greu l-a adus pe Șein la mal. Era obosit, emoționat, dar ochii îi străluceau de fericire: viața lui Șein fusese salvată!

Cine este acest pionier curajos? Atanas Dimitrov, elev în clasa a V-a la Școala „Hristo Botev" din Tîrnova.

IN APĂRAREA PĂCII ȘI SECURITĂȚII POPOARELOR

În întreaga lume este cunoscută hotărîrea fermă cu care luptă Uniunea Sovietică pentru a pune capăt pregătirilor unui nou război mondial și a salva pacea lumii. Hotărîrea Uniunii Sovietice de a încheia Tratatul de pace cu Germania reprezintă o contribuție de seamă la cauza păcii. Dar acest lucru nu este pe placul imperialiștilor care fac tot ce le stă în putință spre a înrăutăți situația internațională și a arunca omenirea într-un nou război.

Imperialiștii americani și aliații lor din blocul militar-agresiv N.A.T.O., intensifică cursa înarmărilor și a pregătirilor militare. S.U.A. au luat recent măsuri privind majorarea bugetului militar, și așa destul de mare, cu încă 6 miliarde dolari și au sporit efectivele militare cu 10 la sută. Franța, aliată a S.U.A. în blocul N.A.T.O., efectuează una după alta experiențe cu arma nucleară, sfidînd apelul Organizației Națiunilor Unite, adresat tuturor statelor de a se abține de la asemenea experiențe. Conducătorii Germaniei occidentale transformă tot mai mult Germania occidentală într-un stat militarist înarmat pînă în dinți.

Față de această situație creată de statele imperialiste, guvernul sovietic a fost nevoit să ia măsuri serioase pentru întărirea securității U.R.S.S.

Cu chibzuire profundă și multilaterală guvernul sovietic a adoptat hotărîrea de a efectua explozii experimentale cu arma nucleară. Aceasta este o hotărîre necesară și întrutotul justă. În Declarația guvernului sovietic se arată că: **„Guvernul sovietic nu și-ar îndeplini datoria sa sfîntă față de popoarele țării sale, față de popoarele țărilor socialiste, față de popoarele care năzuiesc spre o viață pașnică, dacă — în fața amenințărilor și pregătirilor de război ale S.U.A. și altor țări din N.A.T.O. — nu ar folosi posibilitățile de care dispune pentru a perfecționa cele mai eficiente tipuri de arme capabile să răcorească capetele înfierbîntate din capitalele unor puteri N.A.T.O."**

Agresorii imperialiști care amenință cu un nou război trebuie să știe și să vadă că în lume există o forță care este pe deplin pregătită să respingă orice atentat la independența și securitatea statelor iubitoare de pace.

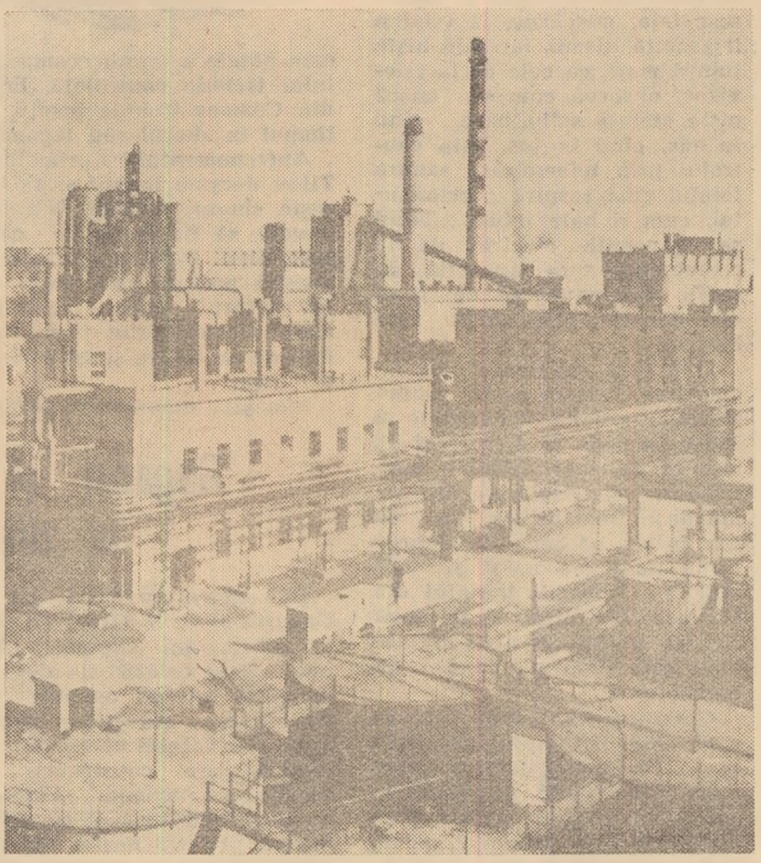
Uniunea Sovietică, credincioasă politicii sale de pace, a declarat în mod solemn că **„forțele armate ale U.R.S.S. nu vor recurge niciodată primele la folosirea armelor".**

Oamenii sovietici ar fi fericiți dacă s-ar reuși să se pună capăt cursei înarmărilor, dacă ar dispare pentru totdeauna necesitatea efectuării experiențelor cu arma nucleară iar popoarele ar fi eliberate pe veci de povara grea a războaielor.

Guvernul sovietic a adresat un apel tuturor guvernelor și popoarelor de a-și înzeci eforturile pentru ca ideea dezarmării generale și totale să fie tradusă în fapte concrete și pentru ca arma nucleară să nu mai amenințe viața oamenilor.

Poporul romîn, alături de celelalte popoare ale țărilor socialiste și de oamenii cinstiți din întreaga lume, aprobă și sprijină întrutotul măsurile luate de guvernul sovietic, măsuri ce slujesc întăririi păcii și securității internaționale.

Din viața nouă a R. P. Ungare

Uzina chimică din orașul Sztálinváros este una din cele mai moderne uzine din Europa centrală.

În trecut, Ungaria era cunoscută ca o țară înapoiată, o țară cu deosebire agrară. Cu totul alta este înfățișarea R. P. Ungare de cînd oamenii muncii au luat puterea de stat în mîinile lor. Uzine noi s-au înălțat în toată țara. Agriculturii i se trimit mașini moderne automate. În ultimii 15 ani industria constructoare de mașini a devenit una din cele mai importante ramuri ale industriei, avînd un nivel de patru ori și jumătate mai ridicat decît în 1949.

Muncitorii din R. P. Ungară nu numai că construiesc mașini și utilaje pentru țara lor, dar ei au ajuns la posibilitatea de a exporta și în alte țări mașini moderne, de calitate superioară.

Dezvoltarea industriei a dus la ridicarea nivelului de trai, la îmbunătățirea condițiilor vieții oamenilor muncii. Așa se face că, în cele mai multe case mașinile de spălat, frigiderele, aragazele nu lipsesc.

În anii ce urmează, se prevede o dezvoltare și mai mare a industriei. Partidul Muncitoresc Socialist Ungar a prevăzut mari investiții, care să ajute la modernizarea uzinelor, la construirea altora noi, astfel ca R. P. Ungară devine o țară tot mai bogată, mai puternică.

De ce nu mai vine tata acasă!

— Mămico, mămico, de ce nu mai vine tata? S-a făcut tîrziu, s-a răcit și mîncarea, și el nu mai vine.

— Vine, Hans, trebuie să vină imediat. Cine știe de ce-o fi întîrziat. Mama caută să-l liniștească pe Hans dar mai ales să-și astîmpere neliniștea ce o cuprinde tot mai mult și pe ea. În cei cinci ani de cînd s-au căsătorit, soțul său nu a întîrziat niciodată. Și azi, așa deodată! Hans continuă să se joace, uitîndu-se din cînd în cînd la mama sa ce se plimbă, frîngîndu-și mîinile, de ici-colo. În pătuț, cel mai mic copil al familiei, Grety, își suge necontenit suzeta. Ochișorii ei aleargă după biata sa mamă și atunci cînd întîlnește ochii acesteia, zîmbește fericită.

Un ciocănit în ușă, timid, sparge tăcerea grea, apăsătoare, a camerei. Hans lasă de o parte jucăriile și se repede la ușă, bucuros, vesel.

— Tata, tata, vine tăticul! strigă el bucuros.

Mama se oprește și ea din mers și ascultă. Nu, nu e soțul ei. O spaimă nespusă îi cuprinde inima. Cu pași șovăielnici ea se îndreaptă spre ușă, o deschide și iese afară, în întunericul nopții. Cînd intră din nou în casă, Hans o vede pe mama sa plîngînd, încercînd în zadar să-și șteargă lacrimile.

— Nu e tata, măicuțo? întrebă Hans, lipindu-se lîngă mama sa.

— Nu e el! și nu mai vine niciodată acasă, dă femeia glas durerii sale.

Nici Hans, nici mica Grety nu-și vor mai vedea tatăl niciodată. În aceeași zi în alte zece case, aceeași jale îi cuprinde pe frații sau surorile, pe părinții sau copiii celor uciși. Pentru că, zilnic, în Republica Federală Germană, acolo unde la putere sînt militariștii, acolo unde nu există nici o grijă față de om, mor și sînt schilodiți zeci și sute de oameni.

În ultimii zece ani în Germania apuseană, din cauza condițiilor de muncă inumane, datorită faptului că patronii nu se preocupă de protecția muncii s-au înregistrat 20 milioane de răniți, 700.000 invalizi și 50.000 de morți. Numai în anul 1960 în R.F.G. au fost 2.500.000 de accidente de muncă din care 70.000 muncitori au rămas invalizi iar 3.500 au murit.

Aproape 10 oameni mor zilnic din cauza nepăsării marilor trustmeni ai Germaniei occidentale. Mii de copii orfani. Pentru protecția muncii nu există bani, dar guvernul Germaniei occidentale cheltuiește sume uriașe pentru înarmare, pentru declanșarea unui nou război.

S. ȘTEFAN

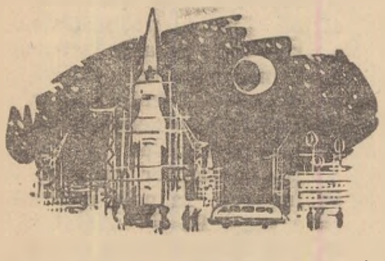
Mereu aproape de cosmonaut

Şi Gagarin, şi Titov, tot timpul cît au zburat în Cosmos, i-au simţit alături de ei pe constructorii navelor „Vostok", pe specialiştii care le-au calculat zborul, pe oamenii de ştiinţă care urmăreau îndeaproape cum se deplasau navele pe orbită, pe milioanele de oameni sovietici care urmăreau cu emoţie cum decurge fiecare zbor istoric, fără precedent în istoria omenirii.

Pentru ca specialiştii să poată urmări zborul navelor-satelit şi să menţină legătura cu cosmonauţii, a fost creat un mare centru de coordonare şi calcul. În legătură cu el s-au înfiinţat multe alte staţii de observare, centre de raion şi centre regionale. Urmărirea şi controlul navei s-a făcut în cinci etape deosebite.

Alo! La telefon, cosmonautul!

Chiar din momentul în care racheta purtătoare, care ridica nava în Cosmos, îşi pune motoarele în funcţiune, la centrul de coordonare şi calcul vin informaţii prin radio şi televiziune. Starea cosmonautului este cunoscută după imaginile de televiziune, după datele telemetrice (măsurători făcute de la distanţă prin radio) şi după declaraţiile telefonice ale pilo-

tului. Cosmonautul poate vorbi la un telefon-radio special, comunicînd staţiunilor terestre date asupra zborului, despre funcţionarea motoarelor, despre desprinderea treptelor, despre plasarea pe orbită a navei-satelit.

Nava... satelit...

Nava a fost plasată pe orbită. Ea a devenit satelit al Pămîntului. Se roteşte o dată în jurul globului pămîntesc, şi încă o dată. Rotaţiile sînt urmărite cu deosebită atenţie de specialiştii centrelor de observare. Constructorii navei, constructorii aparatelor din navă, constructorii rachetei şi ai motoarelor, oamenii de ştiinţă care au calculat cum trebuie să se mişte nava pe orbită, medicii care l-au pregătit pe cosmonaut pentru zbor — cu toţii, acest mare colectiv de savanţi, urmăresc cum aleargă nava ca o cometă pe cer, ocolind Pămîntul.

Se simte bine cosmonautul? Funcţionează precis aparatele din interior? Funcţionează exact cum s-a stabilit? Acestea sînt primele întrebări pe care şi le pun specialiştii. Ei ţin legătura tot timpul cu nava prin radio, telefon, televiziune, telemetrare şi prin observare directă prin telescop.

Pentru ca zborul să continue aşa cum s-a hotărît, ei trimit spre navă semnale de comandă.

Este foarte important acum, ca pilotul să-şi potrivească ceasul din navă, pentru ca atunci cînd îşi notează ora exactă, să fie aceeaşi oră şi în navă şi la centrul de urmărire. Se vor da comenzi, se vor lua hotărîri care trebuie să se îndeplinească exact la ora fixată, deci nu trebuie să existe nepotriviri între ora cosmonautului şi ora centrului. Prin radio soseşte deci mereu spre navă „ora exactă".

„Mă simt excelent!"

Începe cea de a treia rotaţie a navei-satelit în jurul Pămîntului. Medicii cercetează îndeaproape modul cum se comportă cosmonautul. Pe ecranul televizorului îi urmăresc faţa, mişcările, la telefon îi ascultă glasul, iar prin nişte tuburi mari, ca cele de la televizor, observă cum se mişcă nişte steluţe sclipitoare, cînd în sus, cînd în jos. Este controlul prin telemetrare asupra felului cum respiră cosmonautul, cum îi bate inima... Totul se transmite electric de la cosmonaut spre aparatul de radio din navă şi de la el mai departe, prin unde, spre Pămînt.

„Mă simt excelent!" au declarat şi Gagarin pe tot timpul zborului său de 108 minute şi Titov în cele 25 de ore şi 18 minute de zbor. Medicii controlează cele declarate de cosmonauţi. Declaraţiile lor au fost prinse pe benzi de magnetofon unde s-a notat şi ora cînd s-a transmis mesajul din Cosmos. De altfel, şi în navă fiecare cuvînt rostit de cosmonaut este fixat pe banda de magnetofon.

Cosmonautul spune că se simte bine şi într-adevăr, cele spuse corespund datelor transmise prin radio de aparatele care-i controlează pulsul, respiraţia, bătăile inimii. Pe ecranul televizorului se vede figura zîmbitoare a pilotului. Prin urmare, zborul decurge normal. Cu toate că pilotul nu mai are greutate, cu toate că dacă nu ar fi legat cu o curea de fotoliu, ar pluti prin cabină ca un fulg, totuşi el se simte bine. Acest fapt este deosebit de important. Înseamnă că în calea zborului spre Lună sau spre alte planete nu mai sînt piedici. Cosmonautul lucrează, face observaţii, comandă schimbări ale mişcării navei, îşi notează impresiile în jurnalul de bord, apoi se odihneşte puţin, mănîncă, face diferite mişcări, îşi reia lucrul, iar mănîncă şi apoi se culcă. El doarme acum liniştit. Aceasta o arată aparatele care continuă supravegherea şi pe timpul somnului cosmonautului. La centrul de coordonare însă nimeni nu doarme. Fie-

care bătaie a inimii cosmonautului trebuie controlată. Eroul din Cosmos trebuie însoţit tot timpul în zborul său legendar.

Antrenamentul i-a prins bine. Titov doarme liniştit şi se trezeşte singur, odihnit. N-a fost nevoie să fie trezit de către specialişti. Dacă era necesar, aceştia puteau să-l trezească cu ajutorul unei sirene din navă. Cosmonautul face exerciţii de înviorare şi îşi reia activitatea.

Mai sînt două rotaţii de făcut şi programul de zbor va fi încheiat. Începe cea de a patra etapă a lucrului centrului de urmărire. I se comunică pilotului locul unde se află nava în fiecare moment. Din nou este verificată ora exactă. Cosmonautul pregăteşte nava pentru coborîre.

S-a dat semnalul de coborîre!

Urmărirea navei a intrat în ultima fază. Acum, maşinile electronice de calcul îi determină cu precizie drumul. Unde va ateriza nava? Răspunsul îl dau aparatele de calcul.

Locul de aterizare a fost stabilit cu precizie. Nava a aterizat la locul stabilit.

Prima misiune a marelui colectiv de specialişti de la centrul de coordonare şi calcul a fost îndeplinită. Primii paşi în cucerirea Cosmosului au fost făcuţi. Primii cosmonauţi ai lumii, Gagarin şi Titov s-au înapoiat pe Pămînt victorioşi ca după un zbor obişnuit, aviatic. Inalta ştiinţă şi tehnică sovietică, minunata pregătire a piloţilor cosmonauţi, întregul colectiv care a elaborat şi construit navele cosmice, eroicul popor sovietic care construieşte comunismul, au înscris în cartea de aur a omenirii cea mai măreaţă victorie, cucerirea Cosmosului de către om.

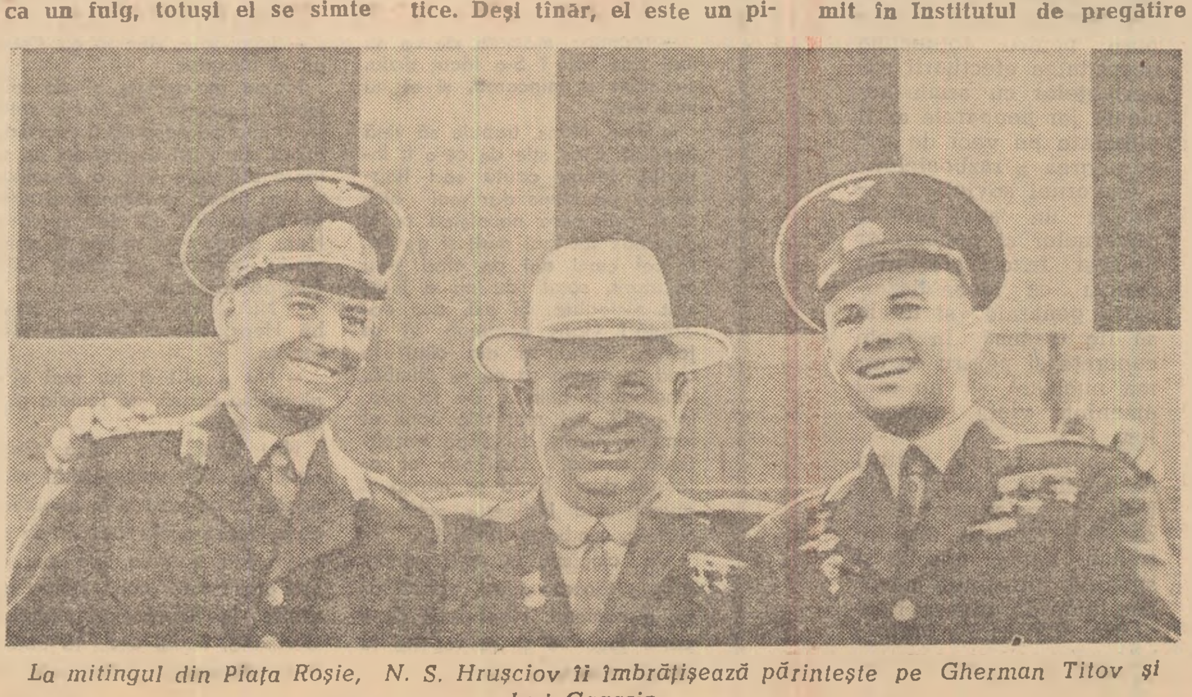
Ing. D. ST. ANDREESCU

Gagarin şi Titov — eroi ai zilelor noastre

Doi oameni sovietici — I. A. Gagarin şi G. S. Titov, au zburat glorios în Cosmos. Atît unul cît şi celălalt au devenit în ochii întregii omeniri întruchiparea curajului neasemuit şi a voinţei oamenilor sovietici care construiesc cu succes comunismul. „Cum să nu se mîndrească şi să nu se bucure poporul nostru din rîndurile căruia au crescut eroi ca I. Gagarin şi G. Titov"... a spus tovarăşul Hruşciov.

Eroii Cosmosului, Gagarin şi Titov, sînt fii demni ai marelui şi talentatului popor sovietic. Iuri Gagarin este maior în Flota aeriană a Uniunii Sovietice. Deşi tînăr, el este un pilot îndrăzneţ, curajos, cu o pregătire superioară. Are numai 27 de ani. Fiu al unui ţăran colhoznic, Gagarin a învăţat de mic să iubească munca, să-şi ajute tovarăşii, să respecte oamenii muncii. Învăţînd cu pasiune şi dragoste, Iuri Gagarin a obţinut rezultate excelente cît a urmat cursurile şcolii de meserii. Îndrăgind meseria de pilot, Gagarin a intrat la şcoala din oraşul Orenburg. Doi ani mai tîrziu, el a primit diploma de merit pentru rezultate foarte bune obţinute la învăţătură pe tot timpul şcolii. De aceea, cînd Iuri a făcut cerere să fie primit în Institutul de pregătire a cosmonauţilor, aceasta a fost aprobată. Şi iată că Iuri a început antrenamentele.

În acelaşi colectiv era şi Gherman Titov. Cu nimic mai prejos decît Gagarin, Titov, de asemenea pilot al Flotei aeriene a Uniunii Sovietice, dăduse dovadă atît în timpul şcolii medii, cît şi în timpul şcolii de aviaţie pentru piloţi militari de la Stalingrad, de multă perseverenţă şi zel neobosit. Gagarin şi Titov au dovedit lumii întregi eroismul poporului sovietic, constructor înflăcărat al comunismului.

La mitingul din Piaţa Roşie, N. S. Hruşciov îi îmbrăţişează părinteşte pe Gherman Titov şi Iuri Gagarin.

„Nu este departe timpul cînd oamenii cei mai obişnuiţi vor zbura în Cosmos"

La conferinţa de presă consacrată zborului lui Gherman Titov, care a avut loc la Moscova, printre altele cosmonautul Titov a declarat: „În timpul zborului am putut să fac orice. Am notat în jurnalul de bord, m-am folosit de creion, hîrtie şi chiar, vă voi spune în secret, am semnat cîteva autografe". Titov şi-a exprimat convingerea că nu este departe timpul cînd oamenii cei mai obişnuiţi vor putea zbura în Cosmos în zile de sărbătoare sau în timpul concediilor de odihnă, aşa cum se pleacă în prezent, de pildă, în Crimeea.

★

„Maiorul Gagarin a cucerit Cosmosul! Tovarăşul său, maiorul Titov, a desăvîrşit această cucerire, a extins-o şi a dovedit că în ceruri se poate trăi ca şi pe pămînt" scrie un ziar tailandez.

Şi primul stat care a efectuat cu succes deosebit zborul omului în Cosmos, a fost Uniunea Sovietică, primul stat în care muncitorii şi ţăranii conduşi de partidul comunist şi-au luat soarta în propriile lor mîini.

Uniunea Sovietică şi-a dovedit cu prisosinţă superioritatea în domeniul cercetărilor cosmice. La recepţia de la Kremlin dată în cinstea cosmonautului Gherman Titov, tovarăşul Hruşciov a subliniat că zborul cosmic al omului constituie o victorie a orînduirii sovietice socialiste. „Aceasta este victoria comunismului", a spus tovarăşul Hruşciov.

Succesele Uniunii Sovietice în studierea spaţiului cosmic oglindesc măreţele realizări ale poporului sovietic în dezvoltarea puternicelor forţe de producţie ale patriei socialiste, oglindesc marile avantaje ale socialismului, superioritatea lui asupra sistemului capitalist. Zborurile lui Iuri Gagarin şi Gherman Titov oglindesc întregul drum glorios de luptă şi de muncă parcurs de poporul sovietic, puterea de nebiruit şi măreţia de astăzi a Uniunii Sovietice, elanul cu care ea se îndreaptă înainte, spre culmi noi, spre zorile luminoase ale societăţii comuniste.

Sport

Sportivii romîni se reîntorc de la Universiadă cu un splendid buchet de medalii

În ultimele zile ale lui august, în capitala R. P. Bulgaria, Sofia, a început cea mai grandioasă competiție sportivă internațională a anului — Universiada. La această mare întrecere sportivă prietenească și-au dat întîlnire 1600 de studenți și studente din 33 de țări ale lumii. Mulți dintre tinerii participanți sînt recordmeni mondiali, campioni olimpici sau campioni europeni.

Mai bine de o săptămînă, Sofia, împodobită în haine de sărbătoare, a fost martora unor disputate întreceri sportive. Pe stadioanele ei, în sălile de sport sau la bazinele de înot, tineri sportivi au doborît numeroase recorduri mondiale universitare. Pe stadionul „Vasil Levski" unde cu puțin timp în urmă Iolanda Balaș stabilise noul record mondial de 1,91, în zilele Universiadei, excelentul sportiv sovietic studentul Valeri Brumel reușește să sară peste ștacheta ridicată la 2,25 m. doborînd astfel din nou recordul mondial la săritura în înălțime-bărbați.

Pretutindeni, pe stadioane sau la bazinele de înot, sportivii romîni au fost printre animatorii întrecerilor.

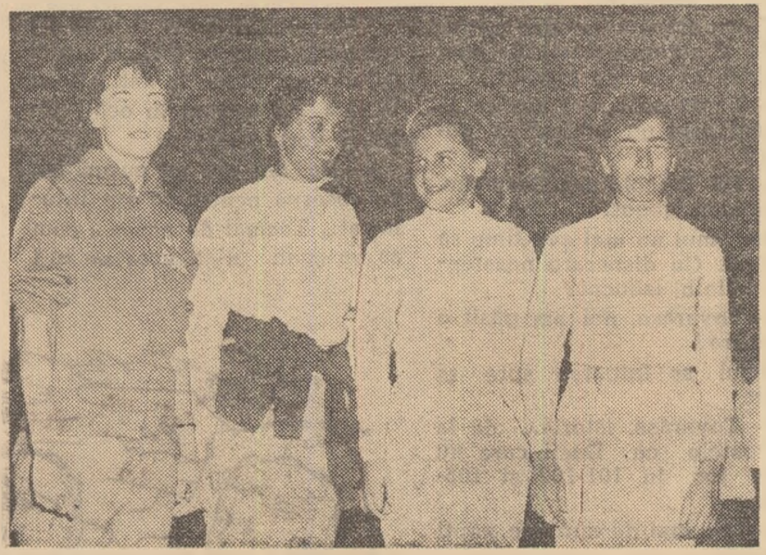
În urma unei lupte deosebit de palpitante, echipa noastră de floretă formată din Olga Orban, Ana Ene, Maria Vicol și Ecaterina Lazăr cuceresc primul loc al turneului cîștigînd totodată prima medalie de aur. O zi mai tîrziu, la bazinul „Diana", în finala probei de 200 m bras, Sanda Iordan cucerește și ea o medalie de aur și admirația miilor de spectatori.

Dar șirul succeselor continuă. Mina Ilina și Julieta Namian nu se lasă mai prejos și aduc patriei noastre cea de a treia medalie de aur prin succesul obținut în proba de dublu la tenis de cîmp. Voleibaliștii, în mare formă, înving, pe rînd, toți adversarii și se clasează pe primul loc în turneul de volei.

La atletism, campionul nostru la triplu salt, Ion Sorin, entuziasmează pe cei peste 60.000 de spectatori prezenți pe stadionul „Vasil Levski". El doboară de trei ori la rînd recordul țării noastre la această probă. Ultimul său record, 15,93, îi aduce locul I și medalia de aur. La fel ca și la București, Iolanda Balaș cîștigă săritura în înălțime cu 1,85 m.

O comportare deosebit de frumoasă au avut-o și Andrei Barabaș, Florica Grecescu, Maria Diți, Zoltan Vamoș și mulți alți sportivi romîni care au cucerit nenumărate medalii de argint și de bronz.

La Universiada de la Sofia sportivii noștri au ridicat gloria sportului romînesc pe o treaptă și mai înaltă. Luptînd cu multă ardoare pentru culorile patriei noastre, ei au reușit să cucerească locul II în clasamentul pe națiuni. Primul loc a revenit sportivilor sovietici care au cucerit cele mai multe medalii.

Echipa feminină de floretă fotografiată imediat după cîștigarea medaliei de aur. De la stînga la dreapta: Olga Orban, Ecaterina Lazăr, Ana Ene, Maria Vicol.

La Casa pionierilor din Giurgiu sînt multe activități interesante, instructive. Jocul cu mingea în aer liber este întotdeauna binevenit

Florin Gheorghiu, vice-campion mondial la șah-juniori

În ziua aceea de august, spațiosul hol al aerogării Băneasa, era mai aglomerat ca de obicei. Din nou un reprezentant al sportului romînesc pleca la o mare întrecere internațională. Toți cei prezenți îi urau campionului țării noastre la șah, maestrului Florin Gheorghiu, mult succes la campionatul mondial de șah al juniorilor ce urma să se deschidă peste cîteva zile la Haga, capitala Olandei. Inainte de plecare, Florin Gheorghiu, ne-a spus: „Am marea bucurie de a reprezenta țara noastră la actuala ediție a campionatului mondial de șah pentru juniori. La această mare întrecere a celor mai buni șahiști din lume, voi lupta cu multă ardoare pentru ocuparea unui loc cît mai bun în clasament. Aș dori nespus de mult să închin patriei noastre dragi o biruință. Ar fi cea mai mare recunoștință a mea față de iubitul nostru partid".

După cîteva minute, gigantica pasăre argintie se ridică în văzduh pierzîndu-se în zările albastre.

La Haga, începe marea confruntare internațională. La startul ei este prezent și tînărul nostru reprezentant, Florin Gheorghiu. In seria preliminară finalei Florin nu a fost învins stîrnind admirația și aplauzele miilor de spectatori care-i urmăreau cu mult interes desfășurarea fiecărei partide. Ajuns printre cei 12 finaliști, din rîndul cărora va fi desemnat noul campion al lumii la șah, Florin Gheorghiu continuă să obțină noi succese. El îi învinge pe finlandezul Vesterinen, pe olandezul Zuidema, pe spaniolul Calvo, pe norvegianul Gulgrandsen.

Deși lupta din turneul final a fost foarte dîrză, tînărul nostru șahist reușește să cucerească locul II în clasamentul general și titlul de vice-campion mondial la șah-juniori. Această victorie de prestigiu cîștigată în lupta cu cei mai buni juniori din lume, reprezintă un mare succes pentru culorile patriei noastre, mai cu seamă că Florin Gheorghiu a fost unul dintre cei mai tineri participanți în finală.

Noi maeștri ai sportului

De curînd, la Consiliul General U.C.F.S. a avut loc festivitatea de înmînare a titlului de maestru al sportului tinerilor canotori Vasile Nicoara, Andrei Conțolenco, Nicolae Artimov și Mihai Somovski care, în urma rezultatelor deosebit de frumoase pe care le-au avut în recentele campionate europene de caiac-canoe, au obținut noi titluri de campioni europeni.

Ileana de vorbă cu cititorii

Prietenii mei dragi, iată-ne la sfîrșitul vacanței de vară, și doar 8 zile ne mai despart de clipa cînd, la fel de emoționați ca și în alți ani, vom păși pragul școlilor noastre. Mulți dintre pionieri ca cei din comuna Scînteia, regiunea Iași, Strehaia, regiunea Oltenia, Ștefănești, regiunea Suceava sau Sahăteni, regiunea Ploiești, vor păși pragul unor clase și școli noi la construirea cărora și ei, pionierii, au dat o mînă de ajutor. Am petrecut — cu toții o vacanță splendidă, unii în taberele amenajate special pentru noi pe plaja însorită a mării sau pe crestele bătrînilor Carpați. Am organizat excursii, vizite, jocuri pionierești, ne-am strîns cu toții în jurul focurilor minunate de tabără cîntînd, cum ne-am priceput noi mai bine, viața noastră fericită, grija partidului pentru noi, copiii.

În vacanța ne-am străduit, să ajutăm gospodăriilor colective în unele munci, după puterile noastre, să strîngem fier vechi, să înfrumusețăm strada, satul sau orașul natal.

În curînd va începe anul școlar. Școlile gătite de sărbătoare, așteaptă numai sosirea noastră pentru a-și deschide larg porțile, să ne primească. În clase ne va întîmpina un scump dar din partea partidului: manualele școlare pe care le vom primi gratuit și anul acesta toți elevii claselor I—VII. Datoria noastră este să învățăm cît mai bine, din primele zile de școală să venim cu lecțiile cît mai bine pregătite.

Am vrea, dragi prieteni, ca în scrisorile voastre să ne vorbiți despre această hotărîre a voastră și a colegilor voștri, de a învăța bine din primele zile de școală de a lua numai note mari, despre hotărîrea voastră de a vă ajuta colegii mai slabi la învățătură. „Să înveți tu bine dar să-l ajuți și pe colegul tău..."

De asemeni în viitoarele voastre scrisori să ne scrieți amănunțit despre felul cum voi, pionierii, vă pregătiți pentru întîmpinarea alegerilor activelor pionierești, despre pionierii pe care voi îi veți propune ca președinți de grupă, detașament, unitate, despre acțiunile ce le veți organiza în viitor.

Așteptăm scrisorile voastre, dorindu-vă spor la învățătură.

ILEANA

Mircea Sîntimbreanu

MONEZILE

(Urmare din numărul trecut)

Deodată se auzi strigat. Era Voicu. Se cocoțase pe piatra kilometrică.

— Dinescule, nu mai pot... Eu îmi mănînc cureaua.

— Ce să ți fac? Să-ți dau bretelele mele?

— Nu: o napolitană, ceva... Cunosc — ca să zic așa — harta alimentară a ținutului. Aici, după cotitura șoselei, e cooperativa din Filipești. Vinde irmilicul!...

— Iar începi?

— Atunci ișilicul... Atunci paraua... Nu vrei?

Tăcere Din vîrful pietrei grăsunul începu să bîzîie revoltat:

— Și pe mine mă lași așa? Asta e prietenie? Eu de ce te-am ajutat toată viața? Nerecunoscătorule, ai uitat cînd te-am desprins de grilajul în care te agățaseși mai ieri-alaltăieri și stăteai spînzurat ca un dovleac? Ai uitat.. că mi-e foame? Taci? Bine. Atunci, nu te supăra, continuă hotărît el, sărind din vîrful pietrei. Ai mai uitat un lucru: că am găsit *împreună* monezile. Una cel puțin — e jumătatea mea. Eu îmi vînd partea, auzi? Primului venit!

Se apropiase și întindea mîna:

— Nu cerșesc. E partea mea!

Dinescu se întoarse pe călcîie: bine, dar mahmudeaua...

— Nu mi-o dai?

— O vînd eu, zise celălalt printre dinți și adăugă mai încet: S-aștepți mult și bine!

— Ai zis ceva?

— Nimic.

Voicu oftă: — Dinescule, de Filipești am trecut. Dar dacă pînă la Băbeni n-o vinzi...

— C. e la Băbeni?

— E kilometrul 4.

— Și ce-i la kilometrul 4?

— E... sînt... se vînd... gogoși calde, prăjite în untdelemn... Gogoși calde..

★

Argumentul fusese zdrobitor. Îl copleșise și pe Dinescu. Mergea pe partea din dreapta a șoselei, în timp ce Voicu pășea în stînga. La mijloc însă amîndoi vedeau... gogoși calde, rumene, sfîrîind în untdelemn. Și mari. În fața lor, simțea și Dinescu că monezile pe care le pipăia în buzunar sînt, oricum... mici și reci. „În definitiv, o să vindem una singură Tot o să fie o treabă frumoasă... Ce să-i faci? se consola singur. Altminteri... Nu cu gogoșile nu poți să lupți prea mult. În tot cazul, nu mai mult de cîtiva kilometri".

— Dinescule, promite-mi că tu nu te amesteci, se auzi vocea lui Voicu.

— De ce să promit?

— Pentru că se aude o căruță. Vine cineva.

Băieții făcură semn și omul ce mîna caii se opri.

— Încotro, bade?

— La Băbeni. Suiți-vă... Da' ce-ați întîrziat pe-aici?

Era un țăran între două vîrste Ținea hățurile în mîna stîngă, iar cu dreapta ducea la gură o bucată de salam din care mușca cu poftă. Băieții se uitau unul la altul, înghițind în sec. Miroseau pe furiș, făcîndu-și semn cu genunchii.

Voicu așteptă ca omul să înghită și ultimul dumicat, apoi întrebă, cu un ton pierdut:

— Tovarășe, nu-i așa că la Băbeni este un chioșc cu gogoși?

— Da. E acolo nea Costache. Face niște gogoși!...

Dar omul nu mai avu timp să urmeze. Cu disperare neașteptată băiatul izbucni:

— Tovarășe, noi am găsit o comoară!

Omul se întoarse spre ei mirat.

— Tovarășe, istoria... de la războaiele cu Dacii care au avut loc în 101-102 și 105-106...

— Ia-o mai de-aproape, șopti Dinescu.

— Nu te amesteca. Mi-ai promis... Dv. ați auzit, desigur, despre Gelu.. Glad... Menumorut...

— Ia-o de la Baiazid, îl înghionti din nou Dinescu, dar Voicu nu-l auzea.

— Cine n-a văzut cetăți, ziduri vechi, monezi!... Ele sînt o mîndrie... Vă oferim și dumneavoastră un asemenea prilej de mîndrie: irmilic se numește... Argint aurit... Priviți-l!

Omul puse hățurile după gît și se uită atent la monedă.

— Mda. Cît face?

— Valoarea lui e neprețuită, se repezi Voicu, apoi socoti la repezeală, în gînd: două gogoși. Să mai fie și două împletituri... 4 lei! Rosti el într-un suflet.

— E frumos. Îl iau. Poftim banii, zise omul, căutînd în chimir și scoțînd cele două hîrtii. Dar niciunul nu se repezi să ia banii... Se foiau stingheriți pe capră, parcă le-ar fi fost rușine unul de altul. Nu-și luau ochii de la irmilic. De la irmilicul lor... Dar parcă era al lor?

— Nu-l luați, vorbi rugător Voicu. Are o scobitură...

Îl apucă la repezeală din mîna omului și îl strecură în buzunar. Explică grăbit: știți, pentru muzeul regional e bun dar... pentru dumneavoastră avem altceva... de bronz... dar nu contează Are argintul raritîții! Un ișilic... de pe vremea lui Mahomed. Costă 3 lei.

— S-a făcut, îmi place, glăsui omul, netezindu-l între degete.

Parcă o urzică i-ar fi lovit pe neașteptate peste față. Nu, nici ișilicul nu putea fi dat... Roșu la față, cu lacrimi în ochi, Dinescu vorbi rugător:

— Da, dar are un cusur. Nu se observă pentru că s-a întunecat... Tocmai de aceea... cum să vă spun. n-ați vrea să nu-l

cumpărați? Vă rugăm foarte mult... Îl dăm noi la muzeul orășenesc...

La rîndul lui, Voicu adăugă cu glas scăzut:

— Da, nu-l luați... Dacă doriți, cumpărați paraua asta... E veche dar n-are nici un cusur... Și e și mai ieftină: 2 lei! Și pe urmă, e a noastră!

— Vedeți, și paraua...

— Dinescule, uite chioșcul. Dă-i-o... se auzi, vocea celuilalt. Fie ce-o fi!

Omul luă paraua.

— Bine. Uite banii. Și acum, vă las: am nițică treabă... Dar dacă vă răzgîndiți, adăugă rîzînd, să știți că într-un sfert de ceas sînt înapoi...

★

Cei doi stăteau în picioare lîngă chioșc. Împungeau în neștire cele două gogoși cu scobitoarea și tăceau. Voicu întrerupse, în sfîrșit, tăcerea.

— Ei, nu mănînci? Se răcește... Caldă e bună!

— Dar tu nu mănînci?

— Tț! Nu mi-e foame.

— Nici mie.

Aroma untdelemnului încins îi amețea. Se lăsară pe scaune. În clipa aceea, se auzi vocea omului cu căruța, oprind caii în șosea. Le strigă de pe capră:

— Ei, n-ați mîncat?

Băieții alergară spre el, cu cele două gogoși în scobitori.

— Nu, mîncați-le dumneavoastră. Nouă dați-ne paraua îndărăt...

Omul coborî din căruță. Se uită cînd la unul, cînd la altul, în timp ce băieții, cu ochii rugători, îi vîrau sub nas cele două gogoși.

— Dar de ce mi-ați vîndut-o?

— Ne-am rătăcit de băieți și...

Omul îi privi înduioșat.

— Hm! Vasăzică, d-aia... Atunci să vă dau și doi cîrnăciori pe deasupra.

— Nu. Dați-ne paraua, se rugau într-un glas băieții.

Omul se porni pe rîs.

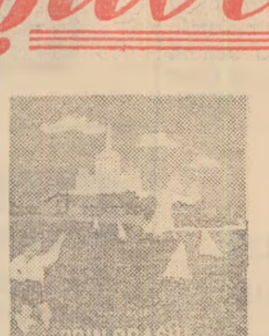
— Bun! Eu vă dau paraua și voi îmi dați... adresa voastră. Ca să vă duc acasă cu căruța... Așa, de inimioara voastră...

★

Am ajuns la școală și am pășit în muzeu. Sub un bec înșurubat piezis, în perete, scînteia vitrina cu monezi. Zeci de monezi. Dar dintre toate, privirea îmi fu atrasă de prima: o mahmudea micuță, fără zimți, coclită. Era întîia în colecție, în primul rînd, pe o bucată roșie de pluș, iar dedesubt avea o etichetă ce ar fi nedumerit pe orice vizitator. Dar pentru mine era clară. Scria pe ea, cu litere în tuș:

„Donația: Omul cu căruța".

Prin orașul cu minuni

Vreți să faceți o bucurie frățiorilor voștri mai mici? Așezați-i frumos pe scăunele și pregătiți-i pentru o interesantă călătorie prin București, capitala patriei noastre dragi. Călătoria nu va fi făcută cu avionul, nici cu elicopterul, sau cu trenul, nici cu mașina, ci cu... ajutorul unei cărți scrisă pentru ei de Maria Banuș, „Prin orașul cu minuni". Și, „minunile" orașului București le întîlniți de la primele pagini, odată cu prima plimbare. Se văd cu ochii palatele cum cresc. Calea Griviței s-a scuturat de vechile cocioabe printre care se strecura mai înainte îngustă și sufocată. Astăzi, dreaptă, largă și maiestuoasă, te privește de la înălțimea palatelor albe, printre Ceaika și Pobeda, cu ochii roșii și verzi ai semafoarelor.

Faceți apoi un mic popas la Palatul pionierilor și împreună cu pionierii pe care îi găsiți aici, vizitați rînd pe rînd toate locurile unde ei își desfășoară o bogată și interesantă activitate. Vizitați apoi, în muzicalitatea versurilor, un alt palat, alb și impunător: Casa Scînteii. Aici le faceți cunoștință cu felul cum se tipărește o carte, începînd cu picăturile de plumb din care se fac literele și terminînd cu rotativa. Aici, frățiorii voștri pot să afle lucruri interesante din viața tipografilor. Casa Scînteii e așezată chiar lîngă Parcul de Cultură și Odihnă pe care, bineînțeles, îl veți vizita în continuare. Frumusețile și minunile din parc sînt prezentate de Maria Banuș ca și frumusețile și minunile din Uzina 23 August pe care o veți vizita imediat. Vizitați apoi Parcul Sportiv Dinamo și, după aceea, o ultimă plimbare printr-o scurtă istorie a Bucureștiului. Și dacă, în timpul plimbării, frățiorii voștri sînt așezați lîngă voi astfel încît să poată vedea... paginile parcurse, vor avea întregită imaginea Bucureștiului cu ajutorul ilustrațiilor colorate.

Bucureștiul, capitala patriei noastre, este mare și frumos și devine din zi în zi și mai frumos. Și, bineînțeles, că în el sînt multe lucruri de văzut. Iar tu, drag cititor, citindu-i frățiorului tău cartea „Prin orașul cu minuni" de Maria Banuș, carte frumos ilustrată de Maria Constantin, îi dai prilejul să facă în imaginație o călătorie pe un itinerar interesant.

M. VÎLCEANU

Toamna

În tabere sînt ultimele focuri,
Cu snoavele-adunate lîngă ele.
Trec stolurile-n nopțile
albastre
Și lung privim în zare
după ele.

Ne cheamă clopoțelul,
si cum sună!
Îl auzim în plopii foșnitori,
În cîmpul ce-l îngînă-adeseori,
Și-n valurile mării ni se pare
Că-l auzim, vestind recreația
mare!

O așteptăm de mult să vină
În straie lungi de ploaie
și lumină,

Toamna, cu toate bogățiile-n
poală,

Toamna, cu primele zile
de școală.

BALADA ANISIA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București Piața „Scînteii" tel. 15.60.10 17.60.20 · Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"